

Misschien leest u dit nummer onder de kerstboom thuis, misschien in een hotel in Groningen, tijdens Eurosonic/Noorderslag. Het jaar loopt op zijn einde of het nieuwe is voor u al net begonnen. In alle gevallen ligt voor u het laatste nummer van 2019. Met ook de laatste terugblik op 100 jaar Ntb (zie p.38). Een mooi getal en een mooie geschiedenis die we dit jaar (bescheiden) gevierd hebben.

Maar simpelweg op ons gemak terugkijken, daar hadden en hebben wij ook dit jaar geen tijd voor gehad.

We kijken, ook in deze *Muziekwereld*, vooral vooruit. En daar is alle reden toe. Wat er in 100 jaar ook allemaal bereikt is: van de invoering van de Wet op de naburige rechten en de oprichting van Sena en NORMA tot en met de lancering van het investeringsfonds Pop begin dit jaar, om enkele voorbeelden te noemen, er is altijd meer te bereiken. En dat is helaas meer dan nodig. Onderzoek op onderzoek heeft het de afgelopen jaren aangetoond: met het inkomen van veel kunstenaars, van de meeste musici, acteurs, schrijvers en filmers, is nauwelijks nog rond te komen. Veel van onze leden worden (nog steeds) structureel onderbetaald. En dat moet beter. Zonder zeuren en zonder slachtofferschap. Aan cultuur wordt direct en indirect veel geld verdiend: het is niet meer dan eerlijk als een relevant deel daarvan ook bij makers, de basis van de sector, terecht komt.

In deze special veel aandacht voor de toekomst en voor de ‘competenties’ die een muzikant nodig heeft om die toekomst aan te kunnen.

Een weinig muzikaal woord beseffen wij. Hetzelfde geldt voor afkortingen als PACCT of termen als ‘arbeidsmarktagenda-cultuur’. Zoals ik ook in de vorige *Muziekwereld* op deze plaats schreef: we moeten uitkijken niet te verzanden in modewoorden en termen van de brave goedbedoelde ambtelijkheid. Termen als ‘fair practice’ die al snel een eigen leven gaan leiden en als wij niet oppassen nauwelijks nog relevantie hebben voor de praktijk.

Evengoed liggen er kansen komend jaar, ook op die gebieden, kansen om nu, na jaren van overleggen en lobbyen, een verschil te maken dat ook in de portemonnee merkbaar is.

Samen staan we sterk!, het klinkt ouderwets, maar niets is minder actueel. De boeren weten het, net als de leraren en het ziekenhuispersoneel.

Wij zullen niet met tractoren het Malieveld bestormen, maar we zullen zeker van ons laten horen. Ook de komende 100 jaar.

Te beginnen met 2020.

Wij wensen u een muzikaal en gelukkig nieuw jaar!

Erwin Angad-Gaur

senior adviseur Kunstenbond/Ntb en directeur VCTN